

Jørgen Paulsrud

Jørgen Paulsrud gjorde seg bemerket under trefningene ved Mustad og Prestgrinda i 1940. Han var født på husmannsbruket Paulsrud under Berg i 1907 som sønn av Mina, f. 1867, og Johan Paulsrud, f. 1873. Jørgen var gift med Ingeborg Braathen, f. 1912. Da krigen kom i 1940 hadde Ingeborg og Jørgen flere mindreårige barn. Jørgen ble mobilisert som soldat og måtte forlate familien. Til tross for den store risikoen og konsekvensene for familien gikk han til oppgaven med stor ro og sterk innsatsvilje.

Jørgen Paulsrud, eller Pålsrud som det skrives i rapportene, var ivrig elgjeger og en god skytter. Dette skulle komme til stor nytte i trefningen ved Prestgrinda i Vardal 20. og 21 april 1940. Der var han en av 35 soldater under ledelse av sersjant Mons Wilhelm Solheim som skulle bemanne sperrestillingen. Denne var utbygget 12. april. Det gikk over en uke før noe skjedde. På ettermiddagen 20. april forsto de at kampene ved Mustad var i gang. Solheims soldater var utålmodige etter å kunne bidra, og det ble godkjent å sende ut en stridspatrolje. Åtte frivillige meldte seg, alle skiløpere og gode skyttere. En av disse var Jørgen Paulsrud.

De tyske styrkene var stoppet opp på riksvegen før avkjøring til Mustad og hadde oppmerksomheten vendt mot de norske styrkene som lå rundt garden. Patroljen tok seg fram i skråningen på sørsiden av veggen og kom på skuddhold på tyskerens høyre flanke. Her kom erfaringer fra mange års elgjakt til nytte, og det fortelles at Jørgen alene fikk treff på seks eller sju tyskere. De ble lagt under tysk ild, men kom seg uskadet tilbake til Prestgrinda.

Sersjant Solheim beskriver dette i sin dagbok: «Bevæpnet med Krag Jørgensenrifler og iført hvite forsvinningsdrakter gled patroljen stille av sted i den tunge snøen. En av dem, Jørgen Pålsrud fra Vardal, er kjentmann og viser beste vei fram til Mustad.

Patroljen blir oppdaget og beskytt. Men ved hjelp av skiene utnytter de terrenget og angriper tyskerne fra siden. Tømmerhuggeren og jegeren Jørgen Pålsrud, som er vant til å utnytte lendet for å komme på skuddhold av viltet, er uhyggelig

treffsikker i kamp. 6 eller 7 tyskere blir truffet og stuper. De andre i patroljen får også inn fulltreffere. Alle etterfyller magasinet på rifla.

.....

Nå var det alvor. Litt senere kom Jørgen Pålsrud tilbake. Snussausen rant fra munnvikene i det ubarberte ansiktet. Mens det gnistret i øynene fortalte han hvordan han hadde fått inn 6 sikre treff og diskuterte heftig med en annen av de frivillige som kom inn om hvem som hadde rammet den syvende. Han sto i forhugningen vår med den blå- og hvitrutete bondeskjorta åpen i halsen. Gutta belønnet ham for tapper innsats. De åpnet enda en knapp i skjorta og puttet eske på eske med Langaards grønn og blå snus inn mellom skjorta og brystkassa hans. Det er nok første gang at Langaards grønn og blå snus har blitt benyttet som tapperhetsmedalje i krig!»

Jørgen Paulsrud fikk kjøpt tomt av Hermann Ulfert Lied på Berg og bygde seg et stort 2-etasjes hus. Her fikk han sammen med Ingeborg åtte barn. Jørgen var skogsarbeider på Berg i hele sitt yrkesliv. Han ble ingen gammel mann i det han døde i 1969, bare 62 år gammel.